

9 Φεβρουαρίου, 1996

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές.

v.

ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1049/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Συνάφεια — Προϋποθέσεις — Επληρούντο στην κριθείσα περίπτωση.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Κατ' εξαίρεση προαγωγές βάσει του Καν. 9(β) της Κ.Δ.Π. 52/89 — Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος άλλων μελών της Δύναμης να προσβάλουν τις κατ' εξαίρεση προαγωγές — Θεμελίωση από τη νομολογία. 5

Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Κατ' εξαίρεση προαγωγές βάσει του Καν. 9(β) της Κ.Δ.Π. 52/89 — Ερμηνεία των προϋποθέσεων εφαρμογής του Κανονισμού 9(β) από τη νομολογία — Ανάγκη ειδικής αιτιολογήσεως — Κακή εφαρμογή του Κανονισμού στην κριθείσα περίπτωση. 15

Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών σε Λοχίες (της Αστυνομίας).

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι: 20

1. Η συνάφεια δύο διοικητικών πράξεων αποτελεί προϋπόθεση προβολής τους με το ίδιο ένδικο μέσο. Για να υπάρχει συνάφεια πρέπει: (α) Η μία πράξη να αποτελεί προϋπόθεση της άλλης και (β) οι δύο πράξεις να βασίζονται στις ίδιες πρόνοιες της νομοθεσίας, να 25

4 Α.Α.Δ. Οικονομίδης κ.ά. ν. Αρχηγού Αστυνομίας κ.ά.

εκδόθηκαν από το ίδιο όργανο, να φέρουν ταυτόσημη δικαιολογία και να εκδόθηκαν στα πλαίσια της ίδιας διαδικασίας.

5 Οι επίδικες αποφάσεις εκδόθηκαν με βάση την ίδια νομοθετική διάταξη και στα πλαίσια της ίδιας διοικητικής διαδικασίας με ταυτόσημη αιτιολογία.

10 2. Η διενέργεια προαγωγών με βάση τη διαδικασία που προβλέπει ο Κανονισμός 9(β) εξυπακούει, λόγω της ύπαρξης της πρώτης επιφύλαξης στον Κανονισμό, μείωση των θέσεων που θα μπορούσαν να πληρωθούν με βάση τη συνήθη διαδικασία και μείωση κατά συνέπεια των προοπτικών προαγωγής προσοντούχων υποψηφίων των οποίων το έννομο συμφέρον επηρεάζεται ως εκ τούτου δυσμενώς".

15 Η εξάντληση από τον Αρχηγό της Αστυνομίας του ανωτάτου επιτρεπόμενου από τον Κανονισμό ορίου για κατ' εξαίρεση προαγωγές, ουσιαστικά στερεί τη δυνατότητα προαγωγής και άλλων μελών της Δύναμης που δυνατόν να επικαλούνται ότι πληρούν τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα που προϋποθέτει ο Κανονισμός".

20 3. Στη σύσταση του Αρχηγού της Αστυνομίας σχετικά με τα ενδιαφερόμενα μέρη εδώ, παρόλο ότι αναφέρεται πως τα ενδιαφερόμενα μέρη επιδεικνύουν ιδιαίτερη ικανότητα και έχουν ιδιαίτερη κλίση στα καθήκοντα που επιτελούν, δεν υπάρχει κανένα ιδιαίτερο στοιχείο συγκεκριμένο που να προσδιορίζει αυτές τις ικανότητες. Ούτε και από το περιεχόμενο των φακέλων προκύπτει οτιδήποτε που να συνηγορεί υπέρ της άποψης αυτής. Αναμφίβολα, αυτό που προκύπτει είναι πως πρόκειται περί ευσυνείδητων και ικανών στελεχών της Αστυνομικής Δύναμης που εκτελούν με αφοσίωση το καθήκον τους. Αναμφίβολα τις ιδιότητες αυτές πρέπει να τις κατέχει οποιοδήποτε μέλος της Αστυνομικής Δύναμης και όχι να αποτελούν εξαίρεση ώστε να χαρακτηρίζονται ως "ιδιαίτερες ικανότητες ή ιδιαίτερες κλίσεις σε ειδική εργασία".

35 4. Οι συστάσεις του Αρχηγού της Αστυνομίας για τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένες και δεν καλύπτονται από τις πρόνοιες του Κανονισμού 9(β).

40 *Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημητρίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1611,

Σπύρου ν. Δημοτικού Συμβουλίου Κάτω Πολεμιδιών κ.ά. (1994) 4 Α.Α.Δ. 2310,

Αχιλλέως ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 803,

Καρατζιάς ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 4 Α.Α.Δ. 2767,

Παντελή ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1020,

Χριστοδούλου κ.ά. ν. Αρχηγού Αστυνομίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1601,

Κυπριανού κ.ά. ν. Δημοκρατίας (αρ. 1) (1994) 4 Α.Α.Δ. 871.

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας να προάξει στο βαθμό του Λοχία τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί τους Αιτητές.

Α. Παπαχαλαράμπους, για τους Αιτητές.

Γ. Γιωργαλλής, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 25

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Οι αιτητές ζητούν δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ'ων η αίτηση να προάξουν τα ενδιαφερόμενα μέρη (1) Ι. Χριστοφή, (2) Α. Σαββίδη, (3) Γ. Πατσάλη και (4) Α. Χριστοδούλου στο βαθμό του Λοχία, με διαταγή του Αρχηγού της Αστυνομίας ημερομηνίας 17/10/94, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιασδήποτε νομικής ισχύος.

Την αίτησή τους τη βασίζουν στους ισχυρισμούς τους ότι δεν έγινε η δέουσα έρευνα, δεν εδόθη η πρέπουσα δικαιολογία, δεν επιλέγησαν οι καλύτεροι υποψήφιοι, δεν εδόθη το απαιτούμενο βάρος στην αξία, προσόντα και προϋπηρεσία των αιτητών και γενικά ότι οι καθ'ων η αίτηση ενήργησαν αντίθετα προς το Νόμο και τους Κανονισμούς.

Οι προαγωγές αυτές έγιναν με βάση την ειδική διαδικασία που προνοείται από τον Κανονισμό 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89) και δημοσιεύθηκαν στις 17/10/1994 στις "Εβδομαδιαίες Διαταγές", Τόμος XXXV, Αρ.

42.

5 Η απόφαση για την προαγωγή όλων των ενδιαφερόμενων μερών λήφθηκε στις 28/2/94, αλλά με δύο ξεχωριστές επιστολές του Αρχηγού της Αστυνομίας.

10 Προβάλλεται προδικαστική ένσταση ότι οι δύο πράξεις δεν είναι συναφείς. Η συνάφεια δύο διοικητικών πράξεων αποτελεί προϋπόθεση προσβολής τους με το ίδιο ένδικο μέσο. (Βλέπε
15 **Ανδρέας Δημητρίου κ.ά. v. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 1611). Για να υπάρξει συνάφεια πρέπει: (α) Η μία πράξη να αποτελεί προϋπόθεση της άλλης και (β) οι δύο πράξεις να βασίζονται στις ίδιες πρόνοιες της νομοθεσίας, να εκδόθηκαν από το ίδιο όργανο, να φέρουν ταυτόσημη δικαιολογία και να εκδόθηκαν στα πλαίσια της ίδιας διαδικασίας.

20 “Συγχωρείται η διά του αυτού δικογράφου προσβολή επί ακυρώσει πλειόνων της μίας πράξεων, οσάκις άπασαι αι προσβαλλόμεναι πράξεις είναι συναφείς διότι λ.χ. η μία πράξις αποτελεί προϋπόθεσιν της άλλης: 1821(53), ή οσάκις διά του αυτού δικογράφου προσβάλλονται πλείονες πράξεις αίτινες
25 αφορώσιν άπασαι τον αιτούντα, ερείδονται εις τας αυτάς διατάξεις του νόμου, φέρουσι ταυτόσημον αιτιολογίαν και εξεδόθησαν παρά του αυτού οργάνου και κατά την ίδια διοικητικήν διαδικασίαν: 1419(53) [βλ. έλλειψιν συνάφειας εν 1817(56), 497, 2097(56)].”

30 (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 274). Βλέπε επίσης **Μενέλαος Αντώνη Σπύρου v. Δημοτικού Συμβουλίου Κάτω Πολεμιδιών κ.ά.** (1994) 4 Α.Α.Δ. 2310.

35 Με βάση τη νομολογία μας, όπως σε συντομία έχω παραπέμψει πιο πάνω, ευρίσκω ότι οι επίδικες αποφάσεις εκδόθηκαν με βάση την ίδια νομοθετική διάταξη και στα πλαίσια της ίδιας διοικητικής διαδικασίας με ταυτόσημη αιτιολογία.

Για το λόγο αυτό η προδικαστική ένσταση απορρίπτεται.

40 Είναι επίσης εισηγήση των καθ'ων η αίτηση ότι οι αιτητές στερούνται εννόμου συμφέροντος γιατί, κατά την εισηγήσή τους, προαγωγές που γίνονται με βάση την κατ' εξαίρεση διαδικασία βάσει του Άρθρου 9(β) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89), δεν είναι αποτέλεσμα σύγκρισης μεταξύ των δικαιούχων και επιλογής του καταλληλοτέρου, αλλά άσκηση

πρωτογενούς κρίσης του Αρχηγού της Αστυνομίας στο κατά πόσο ένας υποψήφιος πληροί τις απαιτήσεις του προαναφερθέντος Κανονισμού.

Η νομολογία μας, όπως εκφράζεται στις υποθέσεις **Θεόδωρος Αχιλλέως ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 803, **Παντελής Καρατζιάς ν. Δημοκρατίας κ.ά.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 2767 και **Παντελής Παντελή ν. Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1020, δεν υποστηρίζει την εισήγηση αυτή των καθ'ων η αίτηση. Απεναντίας, έχει λεχθεί πως “η διενέργεια προαγωγών με βάση τη διαδικασία που προβλέπει ο Κανονισμός 9(β) εξυπακούει, λόγω της ύπαρξης της πρώτης επιφύλαξης στον Κανονισμό, μείωση των θέσεων που θα μπορούσαν να πληρωθούν με βάση τη συνήθη διαδικασία και μείωση κατά συνέπεια των προοπτικών προαγωγής προσοντούχων υποψηφίων των οποίων το έννομο συμφέρον επηρεάζεται ως εκ τούτου δυσμενώς”.

Επίσης στις υποθέσεις **Ανδρέας Δημητρίου** (ανωτέρω), **Ανδρέας Χριστοδούλου κ.ά. ν. Αρχηγού Αστυνομίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1601 και **Κώστας Κυπριανού κ.ά. ν. Δημοκρατίας (αρ. 1)** (1994) 4 Α.Α.Δ. 871, τονίζεται ότι “η εξάντληση από τον Αρχηγό της Αστυνομίας του ανωτάτου επιτρεπόμενου από τον Κανονισμό ορίου για κατ' εξαίρεση προαγωγές, ουσιαστικά στερεί τη δυνατότητα προαγωγής και άλλων μελών της Δύναμης που δυνατόν να επικαλούνται ότι πληρούν τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα που προϋποθέτει ο Κανονισμός”.

Για το λόγο αυτό και η εισήγηση αυτή των καθ'ων η αίτηση απορρίπτεται.

Στην επιστολή του ημερομηνίας 28/2/94 ο Αρχηγός της Αστυνομίας προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης ζήτησε την έγκριση του Υπουργού για προαγωγή των ενδιαφερόμενων μερών και αναφέρει, μεταξύ άλλων:

“1. Αναπλ. Λοχ. 209 Ιωάννης Χ” Χοιροτοφή

Γράφτηκε στην Αστυνομία στις 29.11.62 και στις 6.4.93 διορίσθηκε Αναπλ. Λοχίας. Υπηρέτησε σε Σταθμούς Πόλεως, στο ΟΠΕ, στην Τροχαία, στην ΚΥΠ, και στην Ασφάλεια Προσωπικότητας. Από 28.2.93 υπηρετά στην Μ.Π.Φ. και είναι επιφορτισμένος με την ασφάλεια του Προέδρου της Δημοκρατίας και της οικογένειάς του. Εκτός της Βασικής Εκπαίδευσης παρακολούθησε μαθήματα Μονιμοποίησης και ταχύρρυθμη Ειδική Στρατιωτική Εκπαίδευση στην Μ.Μ.Α.Δ. Επίσης παρακολού-

5
10
15
20
25

ήσσε τρίμηνη εκπαίδευση σε θέματα Ασφάλειας προσωπικοτήτων με άριστα αποτελέσματα. Λαμβάνει ενεργό μέρος στην εκπόνηση εμπιστευτικών σχεδίων ενεργείας, τα οποία και εφαρμόζει προσωπικά με ιδιαίτερη ικανότητα και δεξιότητες. Ασκεί Εποπτικά/Διοικητικά καθήκοντα, είναι εχέμυθος, εργατικός και έχει ιδιαίτερη κλίση στην ειδική αυτή εργασία που επιτελεί, για την αντιμετώπιση οποιουδήποτε κινδύνου, που αφορά την ασφάλεια του Προέδρου.

10 2. Αναπλ. Λοχ. 2392 Γεώργιος Πατσάλης

15
20
25

Γράφτηκε στην Αστυνομία στις 4.2.64 και στις 6.4.93, διορίσθηκε Αναπλ. Λοχίας. Υπηρέτησε στο Εφεδρικό, σε Σταθμούς Πόλεως, στην Τροχαία, στον Ουλαμό Πρόληψης δυστυχημάτων και στην Ασφάλεια Προσωπικότητων. Από τις 28.2.93 υπηρετά στην Μονάδα Προεδρικής Φρουράς. Εκτός της Βασικής Σειράς Μαθημάτων παρακολούθησε μαθήματα Μονιμοποιήσεως, εκπαίδευση σε θέματα ερευνών καθώς και τρίμηνη εκπαίδευση για την Ασφάλεια προσωπικοτήτων με άριστα αποτελέσματα. Λαμβάνει ενεργό μέρος στην εκπόνηση εμπιστευτικών σχεδίων ενεργείας, τα οποία και εφαρμόζει προσωπικά με ιδιαίτερη ικανότητα και δεξιότητες. Ασκεί Εποπτικά/Διοικητικά καθήκοντα, είναι εχέμυθος, εργατικός και έχει ιδιαίτερη κλίση στην ειδική αυτή εργασία που επιτελεί, για την αντιμετώπιση οποιουδήποτε κινδύνου, που αφορά την ασφάλεια του Προέδρου.

30 3. Αναπλ. Λοχ. 2727 Ανδρέας Χοιτοδούλου

30
35
40

Γράφτηκε στην Αστυνομία στις 27.2.64 και στις 6.4.93 διορίσθηκε Αναπλ. Λοχίας. Υπηρέτησε σε Σταθμούς Πόλεως, στην Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης, στην Ασφάλεια Προσωπικότητων και από τις 28.2.93 υπηρετά στην Μ.Π.Φ. Εκτός της Βασικής Σειράς Μαθημάτων παρακολούθησε μαθήματα μονιμοποιήσεως και ταχύρρυθμη ειδική Στρατιωτική Εκπαίδευση καθώς και τρίμηνη εκπαίδευση σε θέματα Ασφάλειας Προσωπικότητων με άριστα αποτελέσματα. Λαμβάνει ενεργό μέρος στην εκπόνηση εμπιστευτικών σχεδίων ενεργείας, τα οποία και εφαρμόζει προσωπικά με ιδιαίτερη ικανότητα και δεξιότητες. Ασκεί εποπτικά Διοικητικά καθήκοντα, είναι εχέμυθος, εργατικός και έχει ιδιαίτερη κλίση στην ειδική αυτή εργασία που επιτελεί, για αντιμετώπιση οποιουδήποτε κινδύνου, που αφορά την ασφάλεια του Προέδρου.

Ο Αναπλ. Λοχίας Ανδρέας Σαββίδης γράφτηκε στην Αστυνομία στις 3.2.1964 και στις 20.3.73 διορίσθηκε Αναπληρωτής

Λοχίας. Έχει πετύχει στο Επαγγελματικό μέρος των εξετάσεων προαγωγής στο βαθμό του Λοχία. Υπηρέτησε κατά το πλείστο σε διάφορους Σταθμούς Υπαιθρου των Επαρχιών Λάρνακας, Λευκωσίας και Λεμεσού και από τις 3.11.80 είναι Υπεύθυνος του Αστυνομικού Σταθμού Καλού Χωριού Λεμεσού.

5

Πέραν της μακρόχρονης πείρας που απέκτησε στη διοίκηση Αγροτικών Αστυνομικών Σταθμών, διαθέτει μεγάλο κύρος και προσωπικότητα και επιδεικνύει ιδιαίτερη ικανότητα και ιδιάζουσα κλίση στην πρόληψη της εγκληματικότητας και στη σύσφιξη και ενδυνάμωση των σχέσεων Αστυνομίας με τους κατοίκους των Αγροτικών περιοχών με αποτέλεσμα η εγκληματικότητα στην περιοχή που ελέγχει να περιοριστεί στο ελάχιστο.”

10

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης ενέκρινε τις προαγωγές.

15

Η επίκληση του Κανονισμού αυτού έχει γίνει θέμα εξετάσεως από το Ανώτατο Δικαστήριο σε αριθμό υποθέσεων. Στην υπόθεση **Θεόδωρος Αχιλλέως v. Δημοκρατίας** (ανωτέρω), αναφέρεται σχετικά:

20

“Ο κανόνας αυτός δεν αφήνει την κατ’ εξαίρεση προαγωγή μελών της Αστυνομίας στην απόλυτη διακριτική ευχέρεια του Αρχηγού της Αστυνομίας με μόνη επιφύλαξη την έγκριση του Υπουργού. Αντίθετα, συναρτά αυτής της κατηγορίας τις προαγωγές με τις ασυνήθιστες ιδιότητες που ρητά απαιτεί ο Κ. 9(β) που διακρίνουν τον προαγόμενο από άλλα μέλη της Δύναμης. Επιτυχής εκτέλεση των καθηκόντων μέλους της Αστυνομίας σε οποιοδήποτε τομέα δεν συνιστά “ιδιαίτερη ικανότητα”. Ιδανικά, αυτό απαιτείται και είναι το επιθυμητό για κάθε μέλος της Δύναμης. Ιδιαίτερη ικανότητα είναι ικανότητα η οποία, λόγω του μεγέθους της, ξεχωρίζει τον κάτοχό της από άλλα μέλη της Δύναμης που εκτελούν με επιτυχία το έργο τους, ενώ ιδιάζουσα κλίση για ειδική εργασία υποδηλώνει ιδιότητες, όπως για παράδειγμα δεξιότητες για συγκεκριμένη εργασία, που προσιδιάζουν στο άτομο του προαγόμενου. (Για την έννοια του ρήματος “ιδιάζω” βλ. Λεξικό Πρωΐας, σελ. 1178).

25

30

35

Είναι η άποψή μου πως τα περιστατικά στα οποία αναφέρθηκε ο Αρχηγός προς αιτιολόγηση της σύστασης του, προσδίδουν στα ενδιαφερόμενα μέρη ιδιότητες όπως η νομιμοφροσύνη και η συναίσθηση του καθήκοντος, η αφοσίωση στο κράτος και την αστυνομική αποστολή, το θάρρος και

40

η γενναιότητα, η εχεμύθεια, πλην όμως δεν μπορούν να περιγραφούν σαν ιδιαίτερες ικανότητες ή ιδιαίζουσες κλίσεις σε ειδική εργασία, όπως είναι η απαίτηση του Καν. 9(β).”

- 5 Όπως έχω παραθέσει πιο πάνω ολόκληρη τη σύσταση του Αρχηγού της Αστυνομίας σχετικά με τα ενδιαφερόμενα μέρη, παρόλο ότι αναφέρεται πως τα ενδιαφερόμενα μέρη επιδεικνύουν ιδιαίτερη ικανότητα και έχουν ιδιαίζουσα κλίση στα καθήκοντα που επιτελούν, δεν υπάρχει κανένα ιδιαίτερο στοιχείο συγκεκριμένου που να προσδιορίζει αυτές τις ικανότητες. Ούτε και από το περιεχόμενο των φακέλων προκύπτει οτιδήποτε που να συνηγορεί υπέρ της άποψης αυτής. Αναμφίβολα, αυτό που προκύπτει είναι πως πρόκειται περί ευσυνειδήτων και ικανών στελεχών της Αστυνομικής Δύναμης που εκτελούν με αφοσίωση το καθήκον τους.
- 10
- 15 Αναμφίβολα τις ιδιότητες αυτές πρέπει να τις κατέχει οποιοδήποτε μέλος της Αστυνομικής Δύναμης και όχι να αποτελούν εξαίρεση ώστε να χαρακτηρίζονται ως “ιδιαίτερες ικανότητες ή ιδιαίζουσες κλίσεις σε ειδική εργασία”.

- 20 Στην υπόθεση **Κώστας Κυπριανού κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω), αναφέρεται το εξής:

- 25 “Σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, όπου οι προαγωγές γίνονται κατά παρέκκλιση των γενικών κριτηρίων προαγωγής, η ανάγκη για επαρκή αιτιολόγηση της σχετικής απόφασης καθίσταται ακόμα πιο επιτακτική.”

- 30 Δεν μπορώ να θεωρήσω πως οι συστάσεις του Αρχηγού της Αστυνομίας για τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι επαρκώς αιτιολογημένες και πως καλύπτονται από τις πρόνοιες του Κανονισμού 9(β)(ανωτέρω).

- 35 Καταλήγω πως οι επίδικες αποφάσεις δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένες και κατά συνέπεια πρέπει να ακυρωθούν.

Η προσφυγή επιτυγχάνει, αλλά δεν εκδίδεται διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.